

кое дѣланіе исполнѣ рождено отъ дружинный записъ, тогда понеже то управленіе са счита като проста заповѣдь отъ странъ на другы-ты другари може пакъ отъ тѣхъ да са уничтожи.

Ако ли мнозина другари съ натоварени съ управленіе на дружиннѣ-тѣ, безъ да имъ съ дѣла-та опрѣдѣленіи и безъ авно запрѣщеніе да не може единый безъ другнго да вѣрши, всякой отъ управители-ты може да вѣрши огово вѣщны-ты должноти на дружино-то управленіе.

Бога-то не съществувать авны сгластѣ за начина на дружино-то управленіе, слѣдѣжущи-ти правила са подразумѣвать вѣрху това: 1) другари-ти, прѣдполагая, че съ дали взаимно едины другому право за управленіе и въ дѣланіѣ-та на всякого подлежа вѣщны-ти, изъ всякой другаръ има право да са съпротиви за извѣршеніе на нѣкое прѣдпріятіе докѣ то не са е извѣршило, 2) всякой другаръ има право да прави употребленіе на дружинны-ты вещи, доста е само да ги употреблява спорадъ опрѣдѣлено-то имъ намѣреніе, 3) може всякой другаръ да одажи другы-ты другари да спомогнуть съразмѣро за дружинны-ты разности, 4) другаръ-тѣ не може да подновлява недвижны-ты имѣніѣ кои-то принадлежать на дружиннѣ-тѣ, безъ да са споразумѣ съ вѣщны-ты другари.

Другаръ-тѣ, кой-то не е управитель, не може да одажи съ дѣланіѣ-та ни нито денжны-ты нито недвижны-ты имѣніѣ на дружиннѣ-тѣ. Всякой другаръ може, и безъ споразуменіе съ другы-ты другари, да вземе другнго нѣкого като другаръ на нѣгово-то участіе, кое-то той има въ дружиннѣ-тѣ изъ не може, и управитель ако е на дружиннѣ-тѣ, да пріемне новъ другаръ въ цѣлѣ-тѣ дружиннѣ безъ изволеніе на вѣщны-ты.

Всякой другаръ може да одажи управителѣ на дружиннѣ-тѣ въ всякой случай и въ всякое врѣмя: да му ави трѣговскы-ты книгы и да му даде отчетъ на свои-ты дѣланіѣ.